

Керамічні сфінкси, Медуза Горгона, ляльки-мотанки, гарбуз із колючками, химерні фігури... Близько двох десятків оригінальних садово-паркових скульптур поповнили сад Малобілозерської естетичної гімназії-інтернату, що в Запорізькій області, пише «Індустріалка». Є серед них і роботи члена Національної спілки художників України, черкащанки Людмили Шилімової-Ганзенко.

Ляльки-мотанки Людмили Шилімової-Ганзенко – не з тканини, а з кераміки

У гімназії, що спеціалізується на кераміці (діти з різних куточків України отримують тут спеціальність «виробник художніх виробів з кераміки»), є гончарна майстерня і невеликий музей гончарства та етнографії.

За сім років сад сільської гімназії перетворився на справжній музей під відкритим небом. Зараз там можна побачити 126 чудових скульптур, які художники щороку роблять під час пленеру і дарують гімназії-інтернату.

Цього року «Дивосвіт» об'єднав 41 художника з України, Польщі, Росії та Білорусії. Три тижні вони жили і працювали в Малій Білозерці і відпочивали на Азовському морі. Якщо поляки – постійні гості пленеру, то Росія і Білорусія були представлені вперше.

– Про пленер дізналася від знайомих українських керамістів, які в ньому брали участь, їм сподобалося, – розповіла 23-річна студентка Білоруської державної академії мистецтв Розалина Бусел з Мінська (її роботу «Я вчора посадив дерево» з фігурою людини і дубочком розмістили серед польських скульптур слонів). – Доїхала до вас автостопом просто з Мінська. Все обійшлося благополучно. Це дуже бюджетний спосіб подорожей для студентів. Хочеться всюди поїздити, а стипендія маленька – 50 доларів. В Україні я вже бувала, а в Запоріжжі і області – вперше. Сподобалося, що село маленьке, а тут такий оазис культури, як гімназія! Сподобалися гарна природа, поля соняшників – у нас таких немає. Жовте поле, блакитне небо – це настільки прекрасно! І відчувається більше свободи, ніж у нас. Єдине – що дороги у вас погані, в Білорусії трохи краще.

– Враження чудові! – ділиться враженнями Людмила Шилімова-Ганзенко з Черкас. – Вперше беру участь у пленері, де об'єднуються і робота, і відпочинок. Тут все гармонійно, без напруги за завоювання першого місця, як часто відбувається на інших пленерах.

– Ляльки – це моє обличчя, – каже майстриня. – Мене можуть не знати в обличчя, але прізвище знають за моїми лялькам. У 2003 році в Києві виставлявся мій проект «Рятуйте ляльку!», присвячений традиційній народній ляльці (яку потрібно рятувати від засилля «Барбі» тощо).

Відзначився пленер і тим, що цього року, як ніколи, багато молоді. Наймолодшим - 13-14 років.

14-річному Олексію Коротуну з Малобілозерської гімназії «Дивосвіт», який займається керамікою чотири роки, трохи не пощастило – зламалася піч. Тому він працював разом із запорізьким керамістом Олександром Жолудем, який допомагав Олексію технічно. Але обпекти фігуру козака-писаря юний кераміст все ж не встиг.

Ідея скульптури «Когут» (великий керамічний півень з дзерцятами на животі) належить найменшому учаснику – 13-річному Мирону Нечая з Кременчука. Про це розповів його тато Юрій Нечай, який допомагав синові. Хлопчик так виклався на пленері, що під час його закриття спав.

Організатор пленеру, директор гімназії «Дивосвіт» Яніна Овсієнко запевняє, що зупинятися на досягнутому не хоче.

– Цей пленер – як ковток свіжого повітря: дізнаємося нові техніки, віяння в кераміці, а наш сад поповнюється скульптурами. Якби не було таких людей, як наші благодійники – приватні підприємці, фермери, народні депутати України та депутати облради – напевно, не змогли б провести цей пленер. Ми їм дуже вдячні. Сподіваємося провести і всеукраїнський фестиваль обдарованої молоді «КерамДіво», який взимку пройшов вперше.

Усіх учасників пленеру вразило, як ужгородці Мирослава Росул та В'ячеслав Віньковський створювали скульптуру «Горгона».

– «Горгону» обпалювали не в печі, а відкритим способом, на землі в саду, і не частинами, а в повний ріст. Її обгорнули в каоліновій вату, фольгу і обмотали дротом. Просто під нею зробили піч, – розповідає організатор пленеру. – Почали випал ввечері, горів вогонь, а коли скульптура досягла температури 1200 градусів, майстри її розкрили – вона вся палала! Уявіть: ніч, стоїть розпечена червона «Горгона» і у неї сиплються іскри з очей, з голови, з усіх частин. А коли на неї кидали тирсу, вона спалахувала, як зірки.

за матеріалами procherk.info